

«Το Λαύριο υπάρχει για τους άλλους»

Ξενάγηση στο Λαύριο από τον Ευάγγ. Κακαβογιάννη

Μέλη της Γραμματείας και φίλοι της «Εκκλησίας της Ακρόπολης, για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό», επισκέφτηκαν το Λαύριο στις 20 Νοεμβρίου, για να ξεναγηθούν από τον αρχαιολόγο και μέλος της Γραμματείας της ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ κ. Ευάγγ. Κακαβογιάννη, στα μεταλλεία Λαυρίου και στους άλλους ανεκτίμητους αρχαιολογικούς θησαυρούς που διαθέτει το Λαύριο.

Λόγω της συνεχούς βροχής, ήταν αδύνατη η επίσκεψη των αρχαιολογικών χώρων. Η ξενάγηση έγινε στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημαρχείου, που παραχωρήθηκε από τον Δήμαρχο Λαυρίου κ. Κ. Πόγκα, ο οποίος απηύθυνε χαιρετισμό στους επισκέπτες και τους ευχαρίστησε για το ενδιαφέρον τους για την περιοχή, τονίζοντας ότι όλοι οι πολίτες του πλανήτη, έχουν υποχρέωση να τηρούν τη διαφύλαξη της ειρήνης στον κόσμο.

Στη συνέχεια, ο κ. Ευάγγελος Κακαβογιάννης, με μοναδικό τρόπο έδωσε παλμό και χρώμα στην ξενάγηση, καταφέροντας να ξεπεραστεί η ανάγκη της επί τόπου γνωριμίας με τους αρχαιολογικούς χώρους. Με γλαφυρότητα και πάθος, ξετύλιξε την ιστορία του Λαυρίου στα μάτια των επισκεπτών, προσφέροντας μοναδικές εικόνες και πλούσια στοιχεία.

Ο κ. Κακαβογιάννης, μεταξύ άλλων ανέφερε: «Όταν μιλάμε για μεταλλεία τα αρχαία χρόνια, πρέπει να θυμηθούμε τί σημαίνει η έναρξη χρήσης μετάλλων για τον Πολιτισμό. Η εποχή των μετάλλων, διαδέχεται την εποχή του λίθου, περίπου το 3.000 π.Χ.

Αυτό σημαίνει τεράστια αλλαγή στον Πολιτισμό. Οι εξελίξεις παύουν να είναι τόσο αργές. Το ρόλο που έπαιζαν οι εύφορες κοιλάδες των ποταμών για

Αλληγορική παράσταση της Λαυρεωτικής. Η χρυσή ζώνη συμβολίζει τον πλούτο και η χρυσή σκόνη το μέταλλο που φέρνει τον πλούτο. Αυτό τον πλούτο οι ερωτιδείς τον μεταφέρουν παντού. Στο κάτω μέρος, οι ερωτιδείς παίζουν με τα εργαλεία των μεταλλωρύχων (Τοιχογραφία του C. Bilancioni, στην οροφή της αίθουσας του αρχοντικού του Serpieri στην Αθήνα, όπου σήμερα στεγάζεται η Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος).

την εξέλιξη του ανθρώπου και τον πολιτισμό στη λίθινη εποχή, τον έπαιξαν οι μεταλλοφόρες περιοχές την εποχή των μετάλλων.

Το Λαύριο ανακαλύφθηκε από τα πρώτα βήματα της χρήσης των μετάλλων. Στο Θορικό έχει ανακαλυφθεί η αρχαιότερη γαλαρία στο Μεσογειακό χώρο, που έχει ανοιχθεί μάλιστα με λίθινα εργαλεία. Μετάλλευμα από το Λαύριο χρησιμοποιήσαν όλοι οι μεγάλοι πολιτισμοί που άνθισαν στο Αιγαίο. Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά σήμερα, από την ισοτοπική ανάλυση (ο μόλυβδος που σαν στοιχείο από τη φύση υπάρχει σε όλα τα μέταλλα, εμφανίζει

ανάλογα με τον τόπο εξώρυξης του μέταλλου, διαφορά σχέσης των ισοτόπων με τον πυρήνα. Έτσι, με ισοτοπική ανάλυση, είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ο τόπος εξώρυξης του μετάλλου).

Στην ιστορική περίοδο, από τα χρόνια του Σόλωνα ακόμη, τα μεταλλεία τροφοδοτούν με άργυρο την Αθήνα. Έτσι, η Αθηναϊκή Δημοκρατία, ισχυροποιείται με τη δυνατότητα που της παρέχεται να χρησιμοποιεί τον άργυρο, εφ' όσον έχει στην κατοχή της τα μεταλλεία Λαυρίου (την εποχή αυτή γίνεται μια μεγάλη επανάσταση και υιοθετείται η χρήση του νομίσματος αντί της ανταλλακτικής οικονομίας. Έτσι, πρωτοστατούν όλες οι περιοχές που έχουν μεταλλεία αργύρου και έχουν εξ' αυτού διαφορετική εξέλιξη). Φροντίζουν το νόμισμα να έχει σταθερή αξία και όλοι προσπαθούν να αποθησαρρίσουν χρήματα σε Αθηναϊκό νόμισμα. Με την Αθηναϊκή Δημοκρατία, τα μέταλλα του Λαυρίου, αποκτούν κοσμοί-

Κάμινος πύρωσης μεταλλευμάτων καλαμινας.

Γκαϊτίτης - Αιματίτης.

στορική αξία. Ακόμη, τα μεταλλεία Λαυρίου, απετέλεσαν σημαντική συμβολή για την ανάπτυξη του Χρυσού Αιώνα στην Αθήνα.

Καίριο χτύπημα δέχεται το Λαύριο στα τέλη του 4ου αιώνα, που αρχίζει η εξάπλωση των Μακεδόνων στην Ανατολή. Η επέκταση αυτή των Ελλήνων στην Ανατολή, έφερε πηγές μετάλων φθινότερες, άρα πιο προσιτές. Το Λαύριο κινδύνευε να μείνει χωρίς πλουτοπαραγωγικές πηγές. Τότε οι Αθηναίοι, επινόησαν αντί να ψάχνουν νέο μετάλλευμα, να εκμεταλλευτούν τους τεράστιους σωρούς σκωριών. Για 9 περίπου αιώνες (από τον 3ο αιώνα π.Χ., μέχρι τα χρόνια του Ιουστινιανού) έλυναν τα μεταλλευτικά αυτά απορρίμματα.

Κατά τη Ρωμαϊκή κατοχή, το Λαύριο έλαβε μέρος στην τεράστια επανάσταση των δούλων και ήταν από τις λίγες περιοχές που η επανάσταση προς στιγμήν πέτυχε. Μετά την εποχή του Ιουστινιανού, ο τόπος ερημώνει μέχρι το 1860 που έρχεται ο Ανδρέας Κορδέλλας, ο οποίος και θεωρείται ο πραγματικός θεμελιωτής του νεότερου Λαυρίου. Ο Α. Κορδέλλας, μηχανικός μεταλλείων, με εντολή του Υπουργείου Οικονομικών επισκέπτεται το Λαύριο και συντάσσει έκθεση για δυνατότητα αξιοποίησης του μεταλλευτικού πλούτου. Η ζωή ξαναρχίζει να δημιουργείται στην πόλη.

Ο Ιταλός J.B. Serpieri στη συνέχεια, αποκτά με την αγορά γης το δικαίωμα εκμετάλλευσης. Η εταιρεία του, δεν αρχείται όμως στην εξώρυξη μεταλλεύματος, αλλά προχωράει στην ανάπτυξη των μεταλλούχων απορριμμάτων και έτσι δημιουργείται το λεγόμενο «Λαυρωτικό» ζήτημα. Τελικά, ο Serpieri, αποζημιώνεται από το ελληνικό

κράτος, για να μη χρησιμοποιεί τις σκωρίες, έχει όμως τη δυνατότητα εκμετάλλευσης του υπεδάφους.

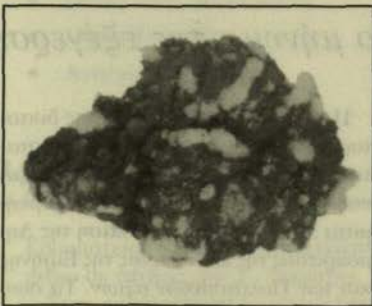
Στα νεότερα χρόνια, στο Λαύριο γίνεται το πρώτο βήμα για το άλμα στην ελληνική βιομηχανία.

Στη συνέχεια, ο κ. Κακαβογιάννης αναφέρθηκε στην τεχνολογία, την οργάνωση και την εκμετάλλευση της παραγωγής που γινόταν στην αρχαιότητα, που δεν απέχει -όπως χαρακτηριστικά τόνισε- και πολύ απ' όσα εφαρμόζονται σήμερα σ' αυτόν τον τομέα.

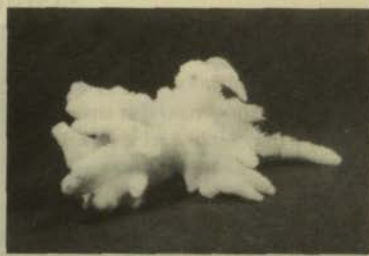
Για πρώτη φορά, ιδρύθηκε το Μεταλλευτικό Δίκαιο από την Αθηναϊκή Δημοκρατία, που είναι σχεδόν όμοιο με κάποιες μικρές διαφορές με το Ευρωπαϊκό Μεταλλευτικό Δίκαιο, που ισχύει σήμερα.

Επίσης, ο κ. Κακαβογιάννης τόνισε, ότι για να μεταβληθεί το υπέδαφος σε ασήμι, χρειάστηκαν τεράστιες προσπάθειες, ανθρώπινος κόπος, επινόηση, δαπάνες και τύχη και τίποτα δεν έγινε με ευκολία. Ακόμη ότι, στο Λαύριο η εργασία δεν ήταν κοπιαστική αλλά οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία κατά την αρχαιότητα, δεν αντιμετώπιζαν εξουθενωτική συμπεριφορά εκ μέρους του εργοδότη, διότι συν τοις άλλοις κάτι τέτοιο δεν συνέφερε την ίδια την επιχείρηση στην οποία δούλευαν, επειδή οι όροι ενοικίασης γης ήταν τέτοιοι που η διατήρηση της καλής φυσικής κατάστασης των εργατών έφερε και το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Τελειώνοντας ο κ. Κακαβογιάννης τόνισε ότι το Λαύριο πρέπει να σωθεί, να σταματήσουν να χτίζονται μέσα στον εθνικό Δρυμό σπίτια και να καταστρέφονται ανεπανόληπτοι αρχαιολογικοί θησαυροί από τις καταπατήσεις, την άγνοια και την προχειρότητα.

Γύψος.

Αραγωνίτης.

Τα μέλη της Γραμματείας της ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, έδωσαν υπόσχεση ότι με όσα μέσα διαθέτουν, θα βοηθήσουν προς την κατεύθυνση αυτή, κάνοντας μάλιστα και προσωπική παραόταση για το θέμα στους αρμόδιους Υπουργούς.

Η ομάδα, επίσης, επισκέφτηκε το Ορυκτολογικό Μουσείο Λαυρεωτικής, το οποίο στεγάζει ενδιαφέροντα και σπάνια μεταλλεύματα και ευρήματα, σε απαράδεκτα μικρό χώρο.

Ο κ. Κακαβογιάννης, ξεναγώντας τους επισκέπτες μέσα στο Μουσείο, ανέφερε ότι το πρώτο χαρακτηριστικό της περιοχής είναι ότι έχει 240-260 είδη μεταλλευμάτων. Άλλο χαρακτηριστικό είναι η πολυμορφία, οι συνυπάρξεις των ορυκτών και η ταχύτητα ως προς τη δημιουργία τους.

Επίσης, υπάρχουν τα νέα ορυκτά, τα λεγόμενα ορυκτά σκωρίας, που δίνουν τη δυνατότητα σε επιστήμονες να μάθουν και άλλα πράγματα που δεν άπτονται της μεταλλουργίας μόνο.

Κυριότερα μεταλλεύματα της περιοχής είναι ο άργυρος, ο μόλυβδος, ο χαλκός και από τα αργυρούχα μεταλλεύματα ο γαληνίτης και ο περσοίτης. Χαρακτηριστικό επίσης είναι ότι οι σκωρίες επί τους εδάφους είναι εκμεταλλεύσιμες από τη νέα τεχνολογία.

Τέλος, ο κ. Κακαβογιάννης αναφέρθηκε στη μοίρα του Λαυρίου που συνοψίζεται σε μία φράση «Το Λαύριο υπάρχει για τους άλλους».

Αξίζει να αναφερθεί ότι το άφογα οργανωμένο μουσείο, είναι προσπάθεια ιδιωτικής πρωτοβουλίας και κυρίως του Λαυρωτή ποιητή και επιστήμονα Νίκου Βουρλάκου, ο οποίος αντλεί το ποιητικό του έργο αποκλειστικά και μόνο από το Λαύριο και στον οποίο ανήκει το ποίημα που παραθέ-

Σμυθωνίτης.

τούμε, αφιερωμένο «στον μόχθο, στον ιδρώτα, στο θάνατο ελεύθερων και

δούλων». Το ποίημα αυτό είναι από την ποιητική συλλογή «Σκωρίες και λιθάργυροι»:

ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ

Λαυρεωτικούς βωμούς δεν έχουμε
μήτε αβέβαιων θεών τα είδωλα ποτέ
μας προσκυνάμε.

Η γη καταπληγιάζεται απ' τις πολλές
αξίνες
και ρέει απ' τα ανοίγματα το γριζωπό
μολύβι,

ρευστό, ατέλειωτο, βαρύ μες τους αιώ-
νες!

Ναούς δεν ανασκάπτουμε, μήτε φαρ-
διά
βασικά στεφάνια θε να βρούμε.

Μόνο «πλυντήρια», στοές, και στέρνες
και καμίνια!

Αντί για σκήπτρα αρχηγικά, βγάζουμε
βαριοπούλες.

Αντί για κιονόκρανα, γονδιά από τρα-
χίτη!

Εδώ, θεοί είν' οι άνθρωποι και βασιλείς
οι δούλοι,

πον 'χουν το χώμα στο πετσί,
και το χαλκά στο πόδι·

πον λέει ο εις στον άλλον «σύντροφε»
και η ψυχή

ελεύθερη, σαν αετός, ανοίγει.

Δελτία τύπου — Ανακοινώσεις

Ανάδειξη των αρχαιολογικών θησαυρών του Λαυρίου

Προσβλέπουμε στην ανάδειξη και προβολή του Λαυρίου, ως του πλουσιότερου σε ποικιλία μεταλλευμάτων κέντρου του κόσμου (όπως είναι γνωστό, με τον άργυρο των αρχαίων καιρών, τροφοδοτήθηκε η Αθηναϊκή δημοκρατία αλλά και πολλές άλλες περιοχές για την πρώτη ύλη των νομισμάτων, που αντικατέστησαν την ανταλλακτική οικονομία).

Αυτά, όχι με την μουσειακή αντίληψη, αλλά σε μια προσπάθεια σύζευξης με τα σημερινά κρίσιμα προβλήματα της περιοχής, το μαρασμό και την ανεργία.

Αυτά υποσχέθηκαν τα μέλη της Γραμματείας της «ΕΚΚΛΗΣΗΣ της Α-

ΚΡΟΠΟΛΗΣ για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό» και φίλοι τους, που επισκέφτηκαν το Λαύριο και ξεναγήθηκαν από τον διδάκτορα του Πανεπιστημίου Αθηνών, αρχαιολόγο κ. *Ευάγγ. Κακαβογιάννη*, που μαζί με τους συνεργάτες του και άλλους τοπικούς παράγοντες, κάνουν τεράστιες προσπάθειες για να περισωθούν τα αρχαία μεταλλεία και οι πλούσιοι αρχαιολογικοί θησαυροί.

Τα μέλη της Γραμματείας, δεσμεύτηκαν ότι θα υποβοηθήσουν αυτές τις προσπάθειες που ενισχύονται και από το Δήμο, ώστε να περισωθούν και να αξιοποιηθούν οι αρχαιολογικοί θησαυροί.

Να περιφρουρηθούν οι περιοχές των αρχαιοτήτων από τις συχνές καταπατήσεις να ελεγκταθεί το μοναδικό ορυκτολογικό μουσείο, που έγινε και λειτουργεί με την πρωτοβουλία των αρχαιολόγων της περιοχής και την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Η «ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό», θα συνδέσει επίσης τις ενέργειές της, στην κατεύθυνση της γενικότερης αναβάθμισης του Λαυρίου, με παράλληλη τουριστική προβολή των μοναδικών αρχαιοτήτων, που μένουν διάσπαρτες και αναξιοποίητες.

Το μήνυμα της εξέγερσης

Αισθήματα τιμής για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου εκφράζει τη «ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό», της οποίας άλλωστε ο Πρόεδρος της, είναι και ο σημερινός Πρύτανης του Ε.Μ.Πολυτεχνείου Νίκος Μαρκάτος.

Η αντίσταση εκείνη κατά της δικτατορίας, είχε και έχει, ένα πολυδιάστατο και πολυσήμαντο μήνυμα, καθώς αναφέρεται και στα σημερινά προβλήματα που είναι, η υπεράσπιση της Δημοκρατίας της Ελευθερίας της Ειρήνης και των Πολιτισμικών αξιών. Τα σωρευμένα προβλήματα που αφορούν,

όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά έχουν αποκτήσει και οικουμενική διάσταση, απαιτούν την ανάδειξη ενός νέου ορμητισμού και αυτό νομίζουμε ότι απαιτεί και η τιμή μνήμης των αγώνων του Πολυτεχνείου.

Καταστροφές από βροχοπτώσεις

Οι τεράστιες καταστροφές που προκλήθηκαν από τις βροχοπτώσεις των τελευταίων ημερών, εκτός από την αναμφισβήτητη ευθύνη των αρμοδίων οργάνων της Πολιτείας, επί σειρά ετών, οφείλονται κατά μεγάλο βαθμό στην έντονη διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας και την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Η «ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό» υπογραμμίζει ότι οι διαταραχές αυτές προσλαμβάνουν διαστάσεις εξεργήμωσης και η αποκατάσταση θα απαιτήσει μακρό χρονικό διάστημα, συνεχείς διορθωτικές παρεμβάσεις, τη λήψη αυστηρών αποτρεπτικών μέτρων της Πολιτείας, την κατασκευή έργων

υποδομής με την συνδρομή επιστημονικών και τεχνικών φορέων (του ΤΕΕ, του ΕΜΠ κ.λπ.), όπως και την πανεθνική ευαισθητοποίηση των πολιτών που έχουν σοβαρό μερίδιο ευθύνης, για καταπατήσεις, αδιαφορία προς το περιβάλλον κ.λπ.

Επαναπατρισμός αρχαιοτήτων

Η «ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό», που οι δραστηριότητές της έχουν σημείο αναφοράς την υψηλή οικουμενική πολιτισμική αξία και σημασία του Παρθενώνα, ενώνει τη φωνή

της στις ενέργειες που γίνονται για την επιστροφή των ελγίνειων μαρμάρων.

Η απαγωγή των αρχαιολογικών αυτών θησαυρών, μοναδικής αξίας, όπως έγινε στο παρελθόν, ενισχύει την επιχειρηματολογία ότι, πρέπει να επιτραφούν στη χώρα μας, τη στιγμή μά-

λιστα που η ΟΥΝΕΣΚΟ εξετάζει το θέμα επαναπατρισμού σημαντικών αρχαιοτήτων στις χώρες προέλευσής τους. Αυτονόητο είναι, ότι η Ελλάδα, πρέπει να αποδείξει ότι διαθέτει σύγχρονη υποδομή για να στεγάσει και να προβάλει τα ανεπανάληπτα αυτά έργα.

Επιτροπές διαγωνισμών

Συγκροτήθηκαν με απόφαση της Γραμματείας της «ΕΚΚΛΗΣΗΣ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, για την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό», οι 7μελείς Επιτροπές Κρίσεως, για τους Πανελλήνιους διαγωνισμούς ποιήσεως, διηγήματος και τραγουδιού.

Εκπρόσωποι της Γραμματείας, θα μετέχουν στις εργασίες των Επιτροπών χωρίς δικαίωμα ψήφου, ως συντονιστές και υπεύθυνοι τήρησης των πρακτικών.

Ο γενικότερος συντονισμός όλων των Επιτροπών έχει ανατεθεί στην κα *Ευγενία Κουτσουλιέρη*.

Οι Επιτροπές, κατά περίπτωση, συγκροτήθηκαν ως εξής:

α) Για την Ποίηση

- Μαρία Φωτίου-Βλάχου
- Λυκούργος Καλλέργης
- Κώστας Καραχάλιος
- Άγγελος Αντωνόπουλος
- Πάνος Κυπαρίσσης
- Παναγ. Καραφωτιάς
- Θανάσης Άνθιμος
(Συντονισμός: *Ελευθερία Τζαβάρα*, λογοτέχνης)

β) Για το Διήγημα

- Ευγενία Ζωγράφου
- Παναγιώτης Καραφωτιάς
- Άννα Κελεσιδού
- Αντώνης Δελώνης

- Αλέκα Ρίτσου
- Μάνος Κοντολέων
(Συντονισμός: *Γιώργος Δολιανίτης*, Σχολάρχης)

γ) Για το Τραγούδι

- Έφη Αγραφιώτη
- Ανδρέας Χατζηαποστόλου
- Νότης Μαυρουδής
- Νένα Βενετσάνου
- Ντιάνα Βρανούση
- Χρύσα Αποστολάτου
- Φώντας Φιλέρης
(Συντονισμός: *Ευγενία Κουτσουλιέρη*, λογοτέχνης)

Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν μέχρι 15.3.1994.

Κάλαντα Ειρήνης 1994

Οργανώθηκε από την ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, ανοιχτή εκδήλωση στις 30 Δεκεμβρίου στην Πλατεία Συντάγματος, κατά την οποία, μέλη της

Γραμματείας τραγούδησαν τα κάλαντα πάνω σε στίχους του Γ. Τσαπόγα.

Στην εκδήλωση όπου κυριάρχησαν τα μηνύματα «Ειρήνη στα Βαλκάνια.

Ειρήνη στον κόσμο», «όχι άλλο αίμα το 1994», συμμετείχαν η Φύλαρχοινη του Δήμου Λαυρεωτικής υπό την διεύθυνση του κ. Γ. Γιαντζή, ο χορευτικός ό-

μιλος «Ελένη Τσαοσίλη» και ο «ρακο-συλλέκτης της Αγάπης», παπα-Γιώργης από το Πέραμα ο οποίος μάζευε τρόφιμα, ρουχισμό, παιχνίδια για τις οικογένειες και τα παιδιά του Περάματος.

Παράλληλα, η ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, απευθύνεται σε όλους για να ενισχύσουν την πρωτοβουλία του Ε.Μ.Πολυτεχνείου, για την αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στα παιδιά-θύματα του πολέμου της Γιουγκοσλαβίας.

Σχετικός λογαριασμός άνοιξε στην Ιονική Τράπεζα (Νο 28947801) και τα είδη θα συγκεντρώνονται στα θυρωρεία του Πολυτεχνείου επί της οδού Στουρνάρη στην Αθήνα και Ηρώων Πολυτεχνείου 9 στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου.

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά
Καινούργια μέρα αρχινά
με αγάπη και γαλήνη
και στον κόσμο την Ειρήνη

Άνδρες, γυναίκες και παιδιά
να γίνουμε μια αγκαλιά
οι λαοί αδελφωμένοι
σε μια νέα οικουμενική

Ρουμπίνια οι σπόροι του ροδιού
κάτω απ' το φως του φεγγαριού
στης ελπίδας μας τον κόσμο
δυο γαρύφαλλα και μύσχο

Ειρήνη να μεσουρανή
ολάνοιχτοι οι ουρανοί
όλη η γη ένα λουλούδι
η ζωή ένα τραγούδι.

Νάναι το γέλιο της χαράς,
νάναι σταγόνα της δροσιάς,
και στα απλωμένα χέρια
να φωλιάζουν περιστέρια.

Εκ μέρους της Ε.τ.Α., ο Πρύτανης Ε.Μ.Π. κ. Νίκος Μαρκάτος αναφέρεται ως εξής:

«Στο γύρισμα του χρόνου, στην ανατολή μιας καινούργιας μέρας, η ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, απευθύνεται στις συνειδήσεις των απλών ανθρώπων, που πρέπει να υπερασπίζονται με πάθος την Ειρήνη, τη Ζωή και τον Πολιτισμό.

Και οι τρεις έννοιες αποδυναμώνονται προοδευτικά από το ουσιαστικό περιεχόμενό τους, σ' έναν κόσμο που μαιστίζεται από επίμονη και πολυεπίπεδη κρίση.

Είναι φανερό ότι, μετά το τέλος του ψυχρού πολέμου, η «νέα τάξη» ήρθε χωρίς τάξη και η Ειρήνη χωρίς Ειρήνη, όπως δείχνουν οι εμφύλιες και οι περιφερειακές αιματηρότατες συγκρούσεις από τη Βοσνία και την Αρμενία ως τη Σομαλία και την Παλαιστίνη.

Η ανθρωπότητα ακροαυγίζεται στην κόψη του ξυραφιού, αφού στα παλιά προβλήματα έρχονται να προστεθούν νέα, που απειλούν με αφανισμό της ανθρωπίνης ύπαρξης, όπως είναι η έσχατη φτώχεια, η συνολική υποβάθμιση θεσμών, η νεκρανάσταση των βρυκολάκων του φασισμού και του επιθετικού εθνικισμού, η φοβερή οικολογική και περιβαλλοντική καταστροφή, η έκπτωση των πολιτισμικών αξιών, τα ναρκωτικά και οι «νέες» ασθένειες.

Η ΕΚΚΛΗΣΗ της ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ, με τα 12 χρόνια των μεγάλων και πολυάριθμων κινητοποιήσεων, με οικουμενικό σύμβολο Ειρήνης, Δημοκρατίας και Ελευθερίας, τον ιστορικό Βράχο της Ακρόπολης, απευθύνεται σε όλους, Πολιτεία, κόμματα, κοινωνικούς φορείς, την Εκκλησία, τη νεολαία, για μια ενεργητική αντίσταση στη φθορά, για να αποκατασταθεί η ζωή ως το υπέρτατο αγαθό, στα πλαίσια ενός νέου ανθρωπισμού.

Στο πρόγραμμα επίσης συμπεριελήφθη απόσπασμα από το χρονογράφημα του κ. Γ. Τσαπλόγα «Ματωμένα Χριστούγεννα» καθώς και το ποίημα «Τα μάτια των παιδιών» της κας Ευγενίας Κουτσουλιέρη.

ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

«Περασμένα μεσάνυχτα και η μικρή οθόνη ξεχύνει ποταμούς αιμάτων από τα μέτωπα των αδελφοκτόνων συγκρούσεων στη Βοσνία. Στο απέναντι παράθυρο, τα λαμπάκια του Χριστουγεννιάτικου δένδρου, στέλνουν την πλαστή εικόνα «της επί γης Ειρήνης». Περιβύπτος η ψυχή και τα μάτια πηγές δακρύων, που στέρεψαν από τη μεταφερόμενη, δορυφορικά, φρίκη...

... ύπνος ανήσυχος, φορτισμένος με τον εφιάλτη της μέρας, που μετατρέπεται σε ολονύχτια αγωνία ονείρων. Μπροστά στα μισόκλειστα μάτια τρεμοπαίζουν ανάκατα σπασμένες εικόνες! Ανθρωποι σφαγιασμένοι, ολοστώλιστοι δρόμοι, μια παρέα μικρών παιδιών που λένε τα κάλαντα, ακρωτηρια-

σμένα βρέφη. Στις αγορές του κόσμου της αδιαφορίας και της αδράνειας, οι δρόμοι βουίζουν από το μελισσολόι των εορταστικών ημερών. Εδώ, στο μέτωπο της φρίκης, χύμηξαν οι άνεμοι και οι τελευταίες ακτίνες του φεγγαριού φωτίζουν τα γυμνωμένα κλαριά που γίνονται βρόχοι θανάτου! Ένα μικρό παιδί σέρνεται ματωμένο στο χιονισμένο βάλτο, αφήνοντας αγνές φωνές σαν τα τρομαγμένα πουλιά που γυροφέρνουν αιχμαλωτισμένα στη δολοφονική παγίδα. Η σιωπή βαθαίνει. Οι σκέψεις φτεροκοπούν σαν τις πεταλούδες που ήρθαν από την ομορφιά του δάσους να χορέψουν γύρω από τη φλόγα, τους τελευταίους κύκλους της ζωής τους.

ΒΟΣΝΙΑ - ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1993: Η σιωπή δίνει απάντηση στη σιωπή. Οι ώρες περνούν, η μία πίσω από την άλλη, με την ψυχρή ουδετερότητα του αμετάκλητου χρόνου. Ματωμένα ίχνη στην παγωμένη αρένα των συγκρούσεων μοιάζει αργόσυρτη λιτανεία από ένα πλήθος πεθαμμένες ελπίδες. ΒΟΗΘΕΙΑ, σκοτώνουν τη ζωή. Λοιπόν, καμιά απόκριση σ' αυτή την κραυγή αγωνίας, σ' αυτά τα ματωμένα σκέλεθρα, που προβάλλουν υψωμένα τα χέρια στην ύστατη κίνηση απελπισίας».

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τα μάτια των παιδιών
που διάφανα κοιτάνε
μ' ένα κομμάτι ουρανού
και δάψα στην ψυχή,
σαν το λουλούδι που ριγά
τα πέταλλα στον ήλιο
και με τις στάλες της αυγής
αγγίζει τη ζωή

Τα μάτια αυτά που ξάστερα
ρωτάνε το γιατί,
αυτά που με το γέλιο του
φωτίζουν κάθε τι,
αυτά που μες στο κλάμμα τους
γλυστοράει το φεγγάρι
και στα μικρά τους όνειρα,
όλη η γη χωράει.

Αυτά' ναι το ξημέρωμα
σε μια καινούργια αυγή,
που σα σκιές θα σωριαστούν
της γης οι δυνατοί.

Αυτά τον κόσμο τα φτερά
σ' ηλιόχαρη κορφή
που οι άνθρωποι με την καρδιά
θα χτίζουν τη ζωή.